

намерилъ една полузамръзнала змия. Смилилъ се надъ нея и я турилъ въ пазвата си да я стопли и съживи. Щомъ змията се стоплила, ехидно казала на пророка:

— Пророче, азъ ще тѣ ухапя.

— Кажи ми, поне, причината, по която искашъ да ма ухапишъ, казалъ пророкъ Мохамедъ.

— Твоя народъ убива моя родъ, отвърнала змията.

— А твоя родъ, хапе моя народъ, но защото азъ ти напраихъ добро, като те съживихъ, везнитѣ на правосъдието натежаватъ къмъ моята страна, казалъ Мохамедъ.

— Все пакъ ще те ухапя, за да не можешъ после да ми направишъ зло. Азъ съмъ се заклѣла да хапа, отвърнала змията.

— Щомъ е така, трѣбва да одържимъ клетвата си, казалъ Мохамедъ и ѝ поднеселъ ржката. Змията го ухапала. Мохамедъ захвърлилъ змията на страна, изсмукалъ съ уста раната си, а слюнката изплюлъ на земята. Дето паднала слюнката, израстнало растение, което въ едно и сжщо време съдържа кротостта на пророка и отровата на змията. Това растение било тютюна.

Това предание съдържа една голѣма частъ отъ истина. Всѣки пушачъ, безъ да го принуждава нѣкой, доброволно хвърля паритѣ си на вѣтъра, като годишно харчи 1500—2000 лв. за тютюнъ.

Има ли полза отъ пушенето! За полза и дума не може да става. Даже, ако не слушаме лѣкаритѣ, които настойчиво твърдятъ, че съ пушенето тютюнъ живота значително се скжсява, то пакъ голѣма е вредата. Паритѣ, съ които може да се купятъ толкова полезни неща, се горятъ и се обръщатъ само на димъ. А колко отврътително миришатъ устата на всѣки тютюнопушачъ!

Най-ужасното е, когато бедния работникъ, който не може да искара пари за прехрана, заема пари тютюнъ да си купи.

Д. И. К.

